

[Glistrup.]

folkeafstemning. Sådan set kan man vel tilgive hr. Wilhjelm denne brist i logikken, for i de godt og vel 20 år, vi har haft folkeafstemningsinstituttet, tør det jo nok siges, det er blevet devalueret på den måde, at det først og fremmest har været et forslags modstandere, der har gået hen og villet skrive under på begæring om folkeafstemning. Hr. Wilhjelm er sikkert så meget logiker, at han kan forstå, at de to ting intet har med hinanden at gøre: om man er for et forslag, eller om man vil have folkeafstemning vedrørende det.

Spørgsmålet om, hvorvidt man vil have folkeafstemning om en sag som denne, er, om man føler sig overbevist om, at folket ved udpegningen af de 179, der blev valgt den 9. januar 1975, stemte, sådan at de er repræsentative vedrørende dette spørgsmål, der spiller så stor en rolle for så mange. Og jeg tror, at hverken hr. Wilhjelm eller hr. Jens Møller eller jeg selv eller nogen som helst anden blev valgt ind i dette folketing, fordi vi har den bestemte holdning til det problem, der nu rejser sig, og som så ganske klart deler vandene i folketinget. Derfor må vi, der deler hr. Wilhjelm's standpunkt og deler fru Ebba Stranges standpunkt, da så afgjort være nogle af de første til at skrive under på begæringen om folkeafstemning, netop på grund af det, som fru Ebba Strange så glimrende fremhævede, nemlig hensynet til at tænke på minoritetens interesser, den minoritet, der bliver tilsidesat på en urimelig måde. Det, der sker, når vi, der forhåbentlig udgør flertallet i denne sag, får stemt ja til lovforslaget, er, at der sidder en minoritet tilbage og er blevet urimeligt behandlet, fordi vi, der stemmer ja, ikke ved med sikkerhed, om vi repræsenterer vore vælgere i denne sag.

Når så fru Ebba Strange videre anfører imod folkeafstemning, at folk ikke kender tilstrækkeligt til disse forhold, ja, så må jeg sige, at det jo netop er en af de væsentligste funktioner ved folkeafstemningen, at man så får lejlighed til at give oplysninger ud over land og rige om, hvad de pågældende forhold drejer sig om. Netop alle vi, der ønsker sandfærdig oplysning, sandfærdig information om de ting, som hr. Wilhjelm, fru Ebba Strange, fru Kirsten Jacobsen og hr. Voigt omtalte, skal da med kyshånd gribe mulig-

heden for at komme ud og give oplysningerne ved folkestemningen. Derfor vil jeg mere end til nejsigerne opfordre jasigerne til at skrive under på kristeligt folkepartis lister med begæring om folkeafstemning.

Jens Møller (KrF):

Kristeligt folkepartis modstand mod dette lovforslag har ikke noget med fordømmelse af mennesker at gøre på nogen måde. Vi anerkender, at der er mennesker, der er sådan, og det må de have lov til, det er deres sag. Men på den anden side mener vi ikke, at vi gavner nogen ved at stikke hovedet i busken og lade, som om der ingen forskel er dér, hvor der reelt er en forskel.

Jeg skal imidlertid ikke komme ind på selve sagen her, det har fru Inge Krogh så udmærket gjort for lidt siden, jeg vil blot sige et par ord om selve folkeafstemnings-spørgsmålet.

SF er imod en sådan folkeafstemning. Ja men SF kan jo undgå den folkeafstemning, de kan bare tage deres forslag tilbage. Det kan nås endnu. Alt tyder jo på, at der bliver mindst 60 underskrifter på det, så I har altså chancen endnu.

Når vi mener, at der bør en folkeafstemning ind her, så er det, fordi dette lovforslag for os er endnu et trin på den trappe, der fører os frem imod det amoralske, libertinistiske samfund, det, som vi gerne vil bekæmpe på alle måder. En sådan udvikling sker altid trin for trin; nogle trin er måske lidt større, andre lidt mindre, men det bliver hver gang kun trin. Hvis vi vil standse denne udvikling, så er vi nødt til at gøre det på et af disse trin, og vi har altså ment, at vi lige så godt kunne gøre det her som et andet sted. Der må siges stop over for denne udvikling, og det er tiden nu.

Wilhjelm (VS):

Hr. Glistrup har naturligvis principielt ret i, at man godt kunne være tilhænger af en folkeafstemning, også i en sag, hvor man herinde har tilhørt flertallet. Jeg tror nu nok, det var politisk realistisk, når jeg gik ud fra, at de, der i denne sag tilhører flertallet herinde, ikke går ind for en folkeafstemning. Jeg synes, debatten her har demonstreret hvorfor og har understreget de argumenter, fru Ebba Strange er kommet med. En folkeafstemning om denne sag vil uund-